

Nepodbízet se, ale bránit ohrožené zájmy

Ze stanoviska vedení KSČM ze 4. 2. 2016 jsme se dozvěděli, že „v sobotu 6. února 2016 organizují různé populistické, xenofobní až krajně pravicové organizace po celé Evropě, tedy i v České republice, společné protestní akce k tématu migrace.“ Proč jsou účastníci masové protestní akce (některé zdroje uvádějí až 15 tisíc občanů) proti ilegální a ze zahraničí organizované migraci statisíců lidí nazýváni vedením KSČM xenofoby?

Protože protestují proti nebezpečnému a je ohrožujícímu projektu zvráceného „sociálního inženýrství“? Proti řízené invazi masy lidí, většinou muslimů, z naprosto odlišného kulturně-civilizačního prostředí? Lidí, z nichž značná část nemá ani doklady a další část je má nevěrohodné? Lidí, pocházejících z oblastí, kde tzv. „evropské hodnoty“ a lidská práva, tak jak jsou chápána v Evropě, nemají ani historické kořeny a vesměs nejsou aplikovány ani dnes? Proti „migraci“ lidí, navíc většinou mladých mužů, z oblastí, kde lidský život má rozdílnou hodnotu než v Evropě? Z oblastí, kde teror na „odlišných“ skupinách, ať už politických nebo náboženských, je téměř „civilizační“ normou, ne-li přímo „morálním“ a náboženským imperativem?

Občané, kteří se zmíněné protestní akce zúčastnili, dobře ví, jaké následky má masová migrace z těchto mimoevropských oblastí zejména ve Francii, Belgii, Holandsku a V. Británii, ale v posledních měsících i např. Švédsku, Německu a dalších zemích. Tito občané mají o své rodiny a jejich budoucnost zcela oprávněný strach. Mají snad nabyt dojem, že je za „xenofoby“ a „pravičáky“ považujeme i KSČM? Kdo ke krokům, které tím hrozí, dal mandát současnému vedení KSČM?

To samé stanovisko sice uvádí i následující: „Sdílíme obavy našich občanů z dlouhodobě špatné a nekompetentní politiky orgánů EU a nedostatečné aktivity vlády ČR ve vztahu k masivní migraci a jejích důsledků.“ Ba také, že „trváme v prvé řadě na řešení příčin migrace a opakovaně žádáme vyvození odpovědnosti politické reprezentace v Evropě za to, že nestanovila a dosud neprosadila věcnou regulaci v rámci ženevských konvencí.“ V čem ona „nekompetentní politika“ spočívá, se však už neříká. Otevřená zůstává i otázka, co je tou „příčinou“ a nejen jak bude „řešena“, ale které subjekty by to měly zabezpečit.

Má snad vedení KSČM za to, že ji budou odpovídajícím způsobem řešit právě síly, které ten vývoz chaosu i mnohem vážnějších rizik samy řídí? Chceme snad, aby se právě to považovalo za názor komunistů? Pak je snad vlastně dobře, že internetové stránky KSČM a její stanoviska už sleduje jen okrajová část veřejnosti.

Tím větší důraz klade i citované stanovisko na to, že „KSČM však současně zásadně odmítá šíření jakékoliv formy xenofobie a podněcování nenávisti k lidem pro jejich původ a přesvědčení. Stejně tak odmítáme zneužívání těchto obav k politickým účelům.“ Tkví snad hlavní problém opravdu v tom? Dá se zneužívání oprávněných obav čelit jen podobnými obecnými výzvami, které jsou téměř k nerozeznání od hesel kdejakých „sluníčkářů“? Nemají-li se oprávněné obavy stát hříčkou demagogů, vyžaduje to jasnou vlastní politiku, která pojmenuje skutečné příčiny a ukáže reálná řešení. Právě to ovšem ze strany vedení KSČM schází dodnes.

Tomu, co je jeho povinností, se ještě víc vzdalují některé části materiálu, nazvaného „Přístupy KSČM k problematice a příčinám migrace“ ze 26. 1. 2016. Například: „Jsme přesvědčeni, že ČR by měla také akceptovat rodinné poměry migrantů a spojení práva dlouhodobého pobytu s možností žít se svými nejbližšími, přičemž toto právo by mělo být omezeno jen z velmi závažných důvodů, jako je např. ochrana před kriminalitou. Prověřování opravdovosti rodinných vztahů je pochopitelné, ale musí být prováděno citlivě a bez paušálního podezírání. Jsme přesvědčeni, že ČR též nesmí bránit slučování rodin z důvodů finančních či integračních, např. kvůli neznalosti jazyka.“

Není snad autorům těchto řádek známo, že právě tento „přístup“, jakkoliv humánně se tváří, způsobil v západoevropských zemích nebezpečný multiplikační efekt? Že vedl k několikanásobnému vzrůstu imigrace lidí bez znalosti jazyka, vzdělání a velmi často i negramotných? A tím i nejen k explozi jakýchsi omezených „ghett“, ale i celých městských čtvrtí, jazykově, kulturně, nábožensky a v podstatě civilizačně odlišných od zbylých částí hostitelských zemí? Že tyto „ostrovky“ rychle rostou a zavádějí i vlastní „zákony“ a „justici“, takže se organizovaně a plánovitě ocitají v podstatě mimo jurisdikci hostitelských zemí? Že tato „invazní společenství“ již mnohde vytlačují tuzemské obyvatelstvo, a to i za pomoci násilných metod? Že tamní policie proti tomu mnohdy už vůbec ani nezasahuje, ba sama původní populaci radí, aby do těchto oblastí, tzv. „no go“ zón, nevstupovala nebo jen za určitých podmínek? Že tam, kde „invazní společenství“ získají dostatečnou sílu, dávají

sama arogantně najevo, že to je „jejich území resp. země“, a ti, kdo tu žili doposud, „tu konec konců nemají co pohledávat“?

Chceme politice, vedoucí nakonec právě k tomu, vyklízet pole i jménem KSČM? Kdo jiný má bránit stěžejní národní zájmy kvalifikovaněji a rozhodněji, než právě my? Kdy se už toho konečně dočkáme od vedení KSČM?

Ing. Jaroslav Pluskal, CSc.

člen vnitrostranické komise KV KSČM za Prahu 9